

af disse Benge til Djemed, som ikke direkte ere knyttede til Sygekasserne. Det er de Rettelser, som ere foretagne.

Seg skal altsaa gentage, at en Del ere Redaktionsændringer, og en Del ere saadanne Ændringer, som nærmest maa siges at være Forbedringer. Der er dog 2 Ændringer, som jeg for mit Bedkommende beklager, nemlig Indskrænkningen af Statsbidraget til en bestemt Sum, og Ændringen i § 17 om Forpligtelse for Sygekasserne til at yde fri Lægehjælp og Sygehushjælp. Seg har omtalt disse Punkter, men tillægger dem som sagt for øvrigt ikke større Betydning, end at man vil kunne anbefale det høje Ting at stemme for dem. I den Stikkelse, hvori Loven vil komme til at foreligge nu, som den er ændret i det andet Ting, er der ikke Tvivl om, at det vil være en særdeles god Lov og en betydningsfuld Reform, vi her gennemføre, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne, særlig paa dets Flertals Vegne, anbefale den til Folketingets uforandrede Vedtagelse.

Brandes: Mindretallet, paa hvis Vegne jeg skal tillade mig at sige et Par Ord, har, som det vil ses af Erklæringen, anset det for unyttigt at opstille særlige Ændringer til denne Sags eneste Behandling her i Tinget. Vi have gjort det paa Grund af den Maade, hvorpaa Sagen er gennemført i de 2 Ting, nemlig ved privat Forhandling mellem enkelte Medlemmer af de tvende Ting. Den Maade, hvorpaa den er gennemført, kan jeg illustrere ved et enkelt formelt Eksempel, men som dog synes mig at kunne være af Interesse. 2den Behandling af Sygekasseloven foregik i Landstinget i Mandags; men allerede i Søndags Morges modtog Medlemmerne af Folketingets Udvalg Flertallets Erklæring over det fra Landstinget tilbagesendte Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser. Det vil altsaa sige, at Dagen før 2den Behandling havde fundet Sted, var Flertallet klar over, hvorledes det vilde stille sig til det af Landstinget vedtagne Forslag. Man vil ikke kunne nægte, at det er ekspedit, og naturligvis kan man frittere for denne Høflighed, at man faar Flertallets Erklæring paa et saa tidligt Standpunkt; men paa den anden Side umuliggør denne Afserd ganske vist ogsaa Mindretallets Stilling, idet dette ikke kan have noget Haab om at gøre sin Indflydelse gældende paa denne Sag, naar den i Forvejen er bestemt, og man altsaa har sin Mening færdig, inden Landstinget har udtalt sig gennem en Afstemning; for andet end Afstemningen kan ikke kaldes en

officiel Afgørelse; den Mening, der fremkommer i Betænkningen kan ikke kaldes officiel og grundlovsræssig, saaledes som en Afstemning er det. Det er ganske sikkert sjældent, ja jeg tror enestaaende i parlamentariske Annaler, at man har haft en Erklæring paa den Maade foreliggende, inden den virkelige Vedtagelse. Det minder mig om et Sted i Heibergs „En Sjæl efter Døden“, hvor der siges om Helvedes Beboere, at de ikke alene læse de Aviser, der udkomme hver Dag, men ogsaa Aviserne for næste Aar (Afskriftelse af Bøjsen) ja, det er et Fremskridt, siger det ærede Medlem fra Stege (Bøjsen); han staaer altsaa paa dette Helvedes Standpunkt, men vi andre, som ikke befinde os der, finde ikke noget direkte Fremskridt i at modtage Erklæringer, forinden Landstinget endnu har vedtaget Loven. Men det er til lyvende og sidst et Spørgsmaal af underordnet Betydning, idet det er noget, man kan se bort fra. Det kunde være ligegyldigt, om man fik Erklæringen lidt før eller senere. Men foruden dette Eksempel paa, hvorledes en Sag var afgjort forinden, kan der nævnes dette, at det jo dels gennem officielle Erklæringer gennem Bladene og dels ved Erklæringer her i Tinget er udtalt, at Sygekasseloven var afgjort, at denne Sag paa en saadan Maade var sammenfoblet med andre Sager, at naar man stemte for en af disse, stemte man samtidigt paa denne Sygekasselov. Det er blevet sagt her i Tinget med Hensyn til en Universitetslønningsslov, at den hang sammen med andre Sager; det er blevet sagt i Udvalget paa samme Maade, og det er i Virkeligheden slaaet saadant fast gennem Erklæringer, der have staaet ogsaa i officielle Blade her i Landet, at der ikke kunde være Tvivl om, at den var sammenfoblet med 4 andre Love, nemlig de to kulturministerielle Lønningsslove, Landbohøjskoleloven og Lovene om Landbrugs-skoler og Folkehøjskoler. Naar man stemte for en af dem, stemte man for Sygekasseloven. For at blive i Dignelsen om Helvede kan man sige, at naar man gav Janden den lille Finger, gav man ham dem alle fem, altsaa den ene Lov var alle fem Love. Det har derfor ogsaa for Mindretallet vist, hvor haabløst det vilde være overhovedet at gøre noget Forsøg paa at stille Ændringer til denne Behandling. Det var afgjort og vedtaget i Forvejen, saa det vilde være en ganske unyttig Demonstration at stille noget op, idet Mindretallet var afstaaet fra virkelig Forhandling med det andet Ting. Naar der er blevet talt om, hvilke Resultater man nu skulde have af denne Samlings Politit,